

man overhovedet skal få en mere regionalt baseret struktur i fremtiden, eksisterer jo endnu ikke.

Flere har været inde på Hovedstadskommisionens arbejde, og jeg har opfattet det som en stadig større forståelse for, at det er nødvendigt, at vi får fundet nogle mere hensigtsmæssige strukturer i hovedstadsområdet, og det vil jeg gerne kvittere for.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg blot sige, at det, at man nu beskæftiger sig med strukturen i hovedstadsområdet regionalt, ikke betyder, at man ikke samtidig kan arbejde videre med at sikre en større lokal indflydelse. Der er masser af spændende muligheder for at lave lokaludvalg, også lokaludvalg, hvor man lægger økonomisk kompetence ud – nu taler jeg om København – i de enkelte bydele. Det er den mulighed, man har i den almindelige styrelseslov, der gælder for hele landet, og det vil man bestemt også kunne finde ud af at gøre i København på baggrund af den lovgivning, vi har mere generelt. Der er således ikke nogen modsætning imellem det at tale om de større, brede, mere regionale sammenhænge og også at arbejde for en større decentralisering direkte ud i bydelene.

Dernæst sagde hr. Poul Nødgaard, at regeringen jo havde den opfattelse, at alt skulle være offentligt. Nej, den opfattelse har regeringen bestemt ikke. Vi er tværtimod meget optaget af, hvordan man får et tættere samarbejde mellem privat og offentligt. Det er også baggrunden for, at vi har arbejdet så meget med udlicitering og for, at vi har fremsat lovforslag om at lade kommuner og amter få bedre muligheder for at arbejde sammen på kryds og tværs.

Om det vil jeg i øvrigt gerne sige, at der igenem debatten her i dag egentlig er gået en tone, der gør det endnu mere ejendommeligt, at Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet ikke kan støtte det lovforslag, der går ud på at lade kommuner og amter arbejde sammen, sådan som de nu bedst kan, arbejde sammen uden de snærende bånd, der ligger i kommunalmagtsreglerne. Reelt er der jo tale om, at vi her har konstrueret et frihedsbrev for amter og kommuner. Hvorfor dog ikke lade dem få lov til at udnytte det i praksis?

Det betyder så også, at regeringens holdning er, at nu kan den lovgivning, der bliver vedtaget i denne samling, få lov til at vise, hvad den duer til.

På samme måde skal vi have Hovedstads-kommissionens arbejde færdiggjort. Der er jo allerede nu masser af steder i samfundet, hvor man i kølvandet på det er begyndt at diskutere, hvad der skal ske i resten af landet. Men jeg vil anbefale, at man tager tingene i den rigtige rækkefølge, og det er nu engang den, der er lagt op til.

Til sidst vil jeg gerne kvittere for fru Henriette Kjærs smukke udtalelse om Indenrigsministeriets geniale embedsmænd. Jeg kunne ikke på afstand se, om de herrer og damer rødmede, men i givet fald har det været en glædesrødme.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Om kort tid skal vi jo op til Aalborg til Amtsrådsforeningens generalforsamling, og det kan være, at indenrigsministeren så i højere grad dér vil løfte sløret for det med regionerne, som jeg stadig væk kalder storamterne.

Indenrigsministeren sagde, at der kunne være tale om f.eks. 3, 5 eller 8 regioner, men jeg går da ud fra, at man også drøfter disse spørgsmål i Indenrigsministeriet, og jeg synes, ministeren i dag skylder at fortælle Folketinget, hvilken opfattelse ministeren har på dette punkt.

Jeg går ud fra, men vil gerne have bekræftet, at det er ministerens opfattelse, at hvis der skal være et færre antal amter, som jeg kalder det, skal disse amter være lige så skatteopkrævende som dem, vi har nu, og at de stort set skal tage sig af de samme opgaver. Da vi begyndte at behandle denne sag i dag, afviste indenrigsministeren i sit første indlæg – jeg sad og noterede det ned – at der skete et egentligt udredningsarbejde, men kunne gå med til, at der blev tale om at se på opgavernes placering. Jeg synes, det er lidt nedslående, at indenrigsministeren ikke kan gå med til, at der finder et udredningsarbejde sted.

Det, der egentlig bringer mig herop, er, at indenrigsministeren begynder at tale om det samarbejde mellem kommuner og amter, som vi var imod, da regeringens lovforslag herom var til første behandling her i Folketinget. Det er Fremskridtspartiet af en ganske enkel grund, nemlig at vi synes, det er unaturligt, at én offentlig myndighed eller amtet udfører store opgaver for det andet amt. I det øjeblik, det amt ikke længere vil have dem til at løse opgaven, er det jo sådan – det kender vi fra virkelighedens verden i kommunerne – at man reelt skal skaffe sig af med noget personale. Men man finder